

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 3. Virtutes quæ sensus cohibent

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

dGa, 29. 22.

actiuz virtutes feliciter crescunt actiones contemplatiuz: Quæ (teste sancto Gregorio) præsupponit opera actionis, & mortificationis, quæ ipsam animam dolant ac purificant: & vtraque disponit ad perfectas spirituales nuptias cum ipso Christo Domino ineundas. Qui sicut Iacob, etiam prius duxit, animam sc. Sanctis Actiuz vitæ actionibus occupatam: multo tamen maiori amore ac iucunditate, *Rachelem*, duxit; animam scilicet actionibus vitæ contemplatiuz decoratam; & multo adhuc libentius eam, quæ vtriusque actionis cõplectitur; estq; instar muri fortissimi cum pulcherrimis purissimis argenti propugnaculis. Quamobrem Nouitiorum Magistri magnam curam adhibere debent in hisce propugnaculis erigendis: docentes eos apte oratione meditari & familiariter cum Deo agere: & proponentes ædificij materialis siue puncta ac veritates, circa quas ratiocinationes & affectus suos exerceant recte eos dirigentes, vt in ijs exercitijs insignes & eminentes euadant, quam quo gressu in eis profecerint: pergunt etiam in reliquis. Neque gratis Spiritus S. verbo illo vtitur, *ædificemus* in plurali numero: vt intelligatur, ad huiusmodi ædificium non vnum solum, sed multos concurrere debere: neq; sufficere solum discipulum, neq; solum Magistrum: nisi maturo se se adiuent nec vterq; sufficient, nisi adiuet ipse Deus: qui præcipuus est muri huius, & propugnaculorum eius extractor: cuius gratia nunquam deest ijs, qui bene vti volunt. Refert autem plurimum ita diem totum distribuere, vt vna pars expendatur in ædificio muri, & actionum externarum, altera vero in erigendis propugnaculis & actionibus internis.

§. 3. *Virtutes qua sensus cobibent.*

QVAMVIS nihil superesse videbatur, ad animæ Religiosæ perfectionem: Spiritus sanctus tamen aliquid addit, dicens: *si ostium est, conpongamus illud tabulis cedrinis*: hoc est, anima, quæ perfectionem Evangelicam profitetur, non potest esse murus omni ex parte clausus; sed necesse est aliquod habere ostium, per quod pateat ingressus & exitus, iuxta prudentiæ Regulas. Si itaque anima tanquam ostium, quod spis temporibus aperitur, & occludatur: vt amicis liceat ingredi, & exire; sitq; tuta, quod hostes non ingredientur. Cordis ostia sunt quinque; sensus, & lingua. Quæ aperienda sunt ad res necessarias ac decentes; claudenda vero noxijs ac superfluis: ne mors, & ruina per ea ingrediatur. Cum autem anima reces conuersa ac noua, non sit satis perita ac dextera: prospicit Deus noster, vt in Religione fiant ostia cedrina (quæ arbor est solida, odorifera, & quasi incorruptibilis) quibus omnes sensus bene custodiantur. Ostia cedrina sunt virtutes morales, quæ custodiunt, gubernantq; sensus exornate & corroborate documentis & consilijs, tam quæ continentur in Regulis Religio-

Cordis ostia quinque; sensus.

nis; quàm, quæ à Tyronum Magistris traduntur. Tabulæ cedrinæ, quibus illa ostia compinguntur, sunt *temperantia*, quæ gustus voluptates moderatur, *modestia*, quæ oculos aperit, clauditque prout oportet, reliquasque corporis actiones dirigit; *silentium* religiosum, quod linguam frænat, & suo tempore tacet; *regularis ipsa clausura*: ut nunquam sine superioris facultate quis egrediatur, *mansuetudo* & *Clementia*, quæ iræ impetas prohibet; *Obedientia*, quæ voluntatem subijcit executioni omnium harum actionum; & *prudens*, quæ modum in eis omnibus tenendum præscribit. Hæ omnes virtutes sunt quasi tabulæ cedrinæ, solidæ ac fortes, ob firmitatem, qua quique seruat quod ad se spectat; fragrantæ, propter ædificationem, quam alijs adferunt. incorruptibiles, eò quòd à plurimis culpis præservant: & sic conferant ad murum, eiusque propugnaculorum defensionem, & perfectionis virtutum reliquarum conservationem. Dicuntur quoque Cedrinæ: eò quòd a *visum* faciant florere, sicut *Cedrus Libani*, imitantem exempla magistorum Sanctorum; & supremi omnium cedri, Christi Salvatoris nostri: qui in huiusmodi virtutibus mirum in modum floruit: cuius exempla tabularum cedrinarum vicem subire possunt: ex quibus ostia fiant ad notatos sensus frænandos, & continendos. Hæ sunt in genere virtutes, in quibus Prælati & Tyronum Magistri eos debent exercere: præmissa consultatione & consideratione hic insinuata, euitatis semper vitiosis extremis. Neque enim ad eò accelerare & urgere debent, quasi velint: eos vno die fieri perfectos; neque ad eò tardè, ut permittant, eos semper esse ignavos ac desides. Nec debent, eos ad eò premere, & onerare, ut ruat ædificium, quod erigere cogitant; neque ad eò illis connivere, ut nunquam illud exurgat. Ne ad eò excelsas turres super murum debilem erigant, ut illas ferre non possint: nec satis sibi esse existiment, si parvas erigant, cum possit murus ferre maiores. Cuique igitur pensum illud, modumque orationis præscribant: quæ eius feruori & mortificationi, cui sese dedit, sit accommoda. Sed & illud attendant: ut cedrinæ tabulæ ipsis ostijs ita aptè coniungantur: ne hostes qui valde sunt subriles, rimulam aliquam inueniant, per quam possint penetrare: ne prætextu solatij aut recreationis ita alicui sensuum habenas laxent, ut præcipitetur; neque ad eò fortiter premant, prætextu observantia religio: ut eos frangant ac destruant. Sed quoniam totus sequens Tractatus de ijs virtutibus agitur: in eodem etiam de eis agetur, quatenus ad Tyrones spectant.

Tabulæ
cedrinæ
quæ.

Tabulæ
cedrinæ
sunt incorruptibiles.

a P/a. 91. 13.

Non sunt
nimium
premedi
subditi.